

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, 2018. szeptember 26. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A pénzmosás büntette miatt vádlott neve ellen indult büntetőügyben a Tatabányai Törvényszék 2018. április 5. napján kelt 8.B.239/2017/26. számú ítéletét megváltoztatja azzal, hogy a vádlott által elkövetett bűncselekményt jogtalan elsajátítás vétségének (Btk. 378. § (1) bekezdés b.) pont) minősíti.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 10 (tíz) hónapra enyhíti, melynek végrehajtási fokozata fogház.

A vádlottal szemben 15.632.137 (tizenötmillió-hatszázharminckettőezer-százharminchét) Ft összegre vagyonekobzást rendel el.

Egyebekben helybenhagyja az elsőfokú ítéletet azzal, hogy a vádlott lakhelye az elsőfokú ítéletben tartózkodási helyként megjelölt cím, az igazolványszám a tartózkodási engedélyének száma.

I n d o k o l á s :

A Tatabányai Törvényszék 2018. április 5. kihirdetett 8.B.239/2017/26. számú ítéletében bűnösnek mondta ki a vádlottat pénzmosás büntettében (Btk. 399. § (2) bekezdés a) pont). Ezért 2 év 6 hónap börtönbüntetésre, 3 év gazdálkodó szervezet vezetői foglalkozástól eltiltásra és 2 közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett még az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, valamint a bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, illetve téves minősítés miatt jelentett be fellebbezést. az elsőfokon eljáró ügyész tudomásul vette az ítéletet.

A **Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.186/2018/1-I. számú átiratában** a jogorvoslati kérelmeket alaptalannak találta. Kifejtette, hogy a törvényszék a büntetőeljárási szabályok maradéktalan betartásával lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeképpen teljeskörűen megalapozott tényállást állapított meg. Rámutatott, hogy a törvényszék a bizonyítékok részletes elemzésével számot adott a tényállás megállapításának folyamatáról, megmagyarázta, hogy a vádlott védekezését miért vetett el és állapította meg attól eltérően az ítéleti tényállást, miközben indokolási kötelezettségének is eleget tett.

Mindezek alapján okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére és nem tévedett a törvényszék a cselekmény minősítését illetően sem.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság teljeskörűen összegyűjtötte a büntetés kiszabása során irányadó súlyosító és enyhítő körülményeket, melyeket a büntetéskiszabása során ténylegesen jelentőségük szerint értékelt.

A vádlott terhére megállapított joghátrányt tettarányosnak, a generális és speciális prevenció céljainak érvényre juttatásához alkalmasnak tartotta. Az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

Másodfokon a **vádlott meghatalmazott védője a fellebbezés indoklásában** az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megalapozatlanságára hivatkozott, e körben részletesen kifejtette, miért következtetett helytelenül az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényekre. A megalapozatlanságot úgy találta helyes következtetés útján kiküszöbölhetőnek, hogy az ítéleti tényállásból ki kell rekeszteni azon megállapítást, hogy a vádlott tudott arról, hogy a bankszámlán jóváírt 59.594,2 USD bűncselekményből származik. Álláspontja szerint szükséges tényállási elem hiányában így a pénzmosás megállapítására nincs mód, ugyanakkor tévedett az elsőfokú bíróság, amikor elvetette a jogtalan elsajátítással kapcsolatos védői érvelést azzal, hogy szerinte a cégek közötti gazdasági kapcsolat hiánya miatt a vádlottnak tudnia kellett, hogy a pénz nem tévedésből került hozzá. A következőes bírói gyakorlatot is fehérvá - mivel az ítélet csak a pénzmosás megállapításához szükséges tudati tény vonatkozásban megalapozatlan, ellenben a vádlott teljes felmentéséhez szükséges tényállás megállítása a másodfokú eljárásban a felülmérlegelés tilalma miatt nem lehetséges, - az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását indítványozta akként, hogy az ítélőtábla Btk. 378. § (1) bekezdés b) pont szerinti jogtalan elsajátítás vétségének elkövetését megállapítva ekként minősítse a vádlott cselekményét, melynek megfelelően markánsan enyhítse a kiszabott büntetést.

A fellebbviteli nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a vádlott meghatalmazott védője a fellebbezés írásbeli indoklásával egyezően adta elő fellebbezésének indokait és indítványát.

A fellebbviteli főügyészség képviselője perbeszédében az átiratban írt indítványát változatlanul fenntartva az elsőfokú határozat helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint a megállapított tényállás pontos és megalapozott és abból a törvényszék ugyancsak törvényes döntést hozott a vádlott büntetőjogi felelősségére. Ennek alátámasztására hivatkozott az iratok között elfekvő azon ügyészségi határozatra, amely ugyan egy eljárás megszüntetéséről szól, de kísértetiesen hasonló elkövetési magatartás miatt, hasonlóképpen tévedésből, más módon, más cégtől a vádlott cégével üzleti kapcsolatban nem álló társaságtól érkezett pénz felvétele történt. Ennyi véletlent abban az esetben is kicsit soknak tartott, ha ezen említett gyanú miatt végülis a büntetőeljárást bizonyítottság hiányában megszüntették. A védelem képviselőjének érvelésével kapcsolatban előadta, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság kellőképpen megindokolta azon döntését, hogy a terhelt tagadásával szemben miért ezt a tényállást állapította meg, illetőleg a terhelt cselekményét miért pénzmosás büntetnének minősítette. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság indoklási kötelezettségének is eleget tett nem csak ebben a körben, de a szankció vonatkozásában is, amelyet egyébiránt tettarányosnak tartott. Az átiratban írt indítványával összhangban az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A vádlott utolsó szó jogán tett nyilatkozatában arra hivatkozott, hogy ő nem követett el semmit, csupán áldozat ebben a történetben.

Az ítélőtábla a Tatabányai Törvényszék ítéletét a Be. 590. § (1) bekezdése alapján az azt megelőző elsőfokú bírósági eljárással együtt teljes körűen felülvizsgálta.

A fentiek szerinti felülbírálat eredményképpen a vádlott és védője fellebbezését az eltérő minősítés és enyhébb büntetés kiszabása tekintetében találta alaposnak.

Megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályoknak megfelelően folytatta le a bizonyítási eljárást, mely során abszolút eljárási szabálysértést nem követett el, olyan, az ítélet meghozatalakor hatályos büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. tv. 375. § (1) bekezdésében írt - az

eljárás lefolytatására, illetőleg a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, illetőleg a büntetés kiszabására lényegesen kiható, a bizonyítás törvényességét, az eljárásban részt vevő személyek törvényes jogainak gyakorlását sértő, vagy korlátozó - eljárási szabályszegést, amely másodfokon akadályt lett volna az érdemi felülbírálatnak, amely az elsőfokú ítéletet eljárási szempontból felülbírálatra alkalmatlanná tenné, az ítélet tábla nem észlelt.

A törvényszék a perrendi szabályokat megtartva a bizonyítási eljárásban kihallgatta a vádlottat; tanúként hallgatta ki **A.A.t**, aki a **1. Kft.** alkalmazottja volt; **B.B.t** aki tolmácsként dolgozott, valamint **C.C.** könyvelőt, ismertette a bankszámlakivonatokat, céges okiratokat, az OTP válasziratait, illetőleg az eljárás során beszerzett egyéb iratokat, valamennyi az ügy ténybeli és jogi megítélését megalapozó bizonyítékot feltárt. A lefolytatott bizonyítás teljes körűnek minősíthető, az egyes eljárási cselekmények a bírósági szakban is alaposan, helyénvaló módon kerültek lefolytatásra, bizonyítékértékelés és a bírói ténymegállapító tevékenység alapját a törvényesen beszerzett bizonyítékok képezték, a bizonyítási eljárás lefolytatása terén nem tapasztalható kifogásolnivaló.

Indokolási kötelezettségének eleget téve nem csak részletesen számba vette a vádlott vallomásait és egyéb rendelkezésre álló bizonyítékokat, hanem indokolásában elemezte azokat. Részletesen megindokolta, hogy milyen tényekből állapította meg azokat a pénzmozgásokat, amelyet a tényállásban rögzített, hogy mikor, milyen körülmények között érkezett pénz a **2. Ltd.** számlájáról a **1. Kft.** OTP Bank Zrt. fiókjánál vezetett devizaszámlájára, illetve ezek a pénzeszegek hogyan és mikor kerültek részben átvezetésre a forint számlára, illetve felvételre a vádlott által, pontosan rögzítve a forintban illetve euróban történt pénzfelvételeket. Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság azt is, hogy a vádlott vallomására és az iratokra tekintettel megállapítható volt, hogy nincs és nem is volt üzleti kapcsolat a **1. Kft.** és a **2. Ltd.** kínai cég között, amely a vádbeli összeget átutalta a **1. Kft.** számlájára. Helyesen rögzítette azt is az elsőfokú bíróság, hogy megtévesztés történt a kínai cég felé, hiszen ők egy olyan e-mail kaptak, hogy az összeget amely a másik céggel való szaniterárakra vonatkozó üzleti kapcsolathoz tartozott, erre a **1. Kft.** által vezetett bankszámlaszámra kell utalni. Ezt egy ismeretlen e-mail címről küldték, ismeretlen személy, ennek - így a csalással érintett személyek körének - felderítése nem volt lehetséges, sem a nyomozati, sem a bírósági eljárásban. Helyesen rögzítette a törvényszék ítélte azt, hogy valóban bűnös cselekmény történt az átutalást megelőzően, hiszen megtévesztették a sértett céget abban a vonatkozásban, hogy az ellenértéket hova kell átutalni. Azt azonban, amelyet az ítélet 4. oldal 2. bekezdés 3. sorában rögzített, hogy a vádlott tudta azt, hogy az összeg bűncselekményből származik és így vette fel a bankszámláról, az ítélet tábla álláspontja szerint nem a bizonyítékoknak megfelelően rögzítette a tényállásban és nem helytálló az e körben írt indokolása sem.

Az ítélet tábla egyetértett a védői állásponttal abban, hogy ahhoz, hogy a pénzmosás büntetnének elkövetését lehessen megállapítani a vádlott terhére, szükséges annak tényyszerű megállapítása is, hogy neki tudnia kellett, hogy ezen összeg bűncselekményből, illetőleg büntetendő cselekményből került a **1. Kft.** számlájára és ennek a pénznek a felvétele, megszerzése történik meg részéről a bankszámláról. Nyilvánvaló, hogy a pénzmosás megállapításához szükséges - ahogy az elsőfokú bíróság is helytállóan írta ítélete indokolásában - hogy az elkövető tisztában kell legyen azzal, hogy bűncselekményből származó dolgot szerez meg. Ez az amit a büntető törvénykönyv az Eu előírásokkal összhangban büntetni szándékozott, hogy a bűncselekményből származó vagyonok ne lehessen tisztára moshatóak, ne legalizálják az illegális bevételeket. Ehhez azonban az elkövetőnek nyilvánvalóan tudni kell, hogy illegális pénzt használ fel és az bűncselekményből származik. A törvényszék vizsgálta a vádlott tudattartalmát, de a rendelkezésre álló bizonyítékokból téves következtetést vont le. Az ítélet tábla egyetértett a védővel abban, hogy ez a logikai láncolat, amelyet

az elsőfokú ítéletben a bíróság rögzített, nem teljesen zárt. Az elsőfokú bíróság ítéletében a 6. oldal 5. bekezdésében rögzítette, hogy a vádlott által felvett pénz bűncselekményből származott, ezt nem vitatta senki, illetőleg 6. oldal 4. bekezdésben rögzítetteket sem, mely szerint kétséget kizáróan csupán az nyert bizonyítást, hogy a pénzt a 1. Kft. számlájáról vádlott neve vádlott felvette, azokkal rendelkezett, a pénz jogi sorsa ismeretlen. Az tehát valóban bizonyítást nyert, hogy a bűncselekményből származó 54.594,2 USD megjelent a 1. Kft. bankszámláján, azt a vádlott neve vádlott felvette, azzal rendelkezett, de hogy ő tudta volna, hogy ez honnan származik, ez nem került bizonyításra az eljárásban. Az elsőfokú bíróság abból következtetett a vádlott bűnösségére - ahogy azt ítélet 8. oldal végén és 9. oldal elején rögzítésre került - hogy a vádlott cége nem állt üzleti kapcsolatban a 2.. Ltd-vel, a pénzáttalálás mögött gazdasági esemény nem volt, így nem számíthatott erre a pénzre, ebből neki tudnia kellett, hogy ez a pénz bűncselekményből származott. Helyesen hivatkozott rá a védő, hogy ezen körülmény nem feltétlenül teszi a vádlott tudattartamában egyértelművé azt a tényt, hogy ez a pénz bűncselekményből származik. A téves áttalásból, vagy bármilyen más módon is megjelenhet a számlán, de nyilvánvalóan nem illeti meg a céget, illetőleg a vádlottat akkor sem, ha tévedésből került oda az a pénz, ezzel nem lehet a Kft. céljaira vagy saját célra rendelkezni.

Az tény, hogy nem volt üzleti kapcsolatban a 1. Kft. a 2. Ltd-vel, neki nem számlázott és a könyvelésben sem vételezte be a számlán megjelenő kínai 2. Ltd. által odaautalt összeget. A cég könyvelésébe nem vételezhette be, mert nem volt mögötte gazdasági esemény, illetve ezt megalapozó számla. Az, hogy miért jelent meg az a pénz, ki tévesztette meg a kínai sértett céget, viszont nem került felderítésre, így a vádlott terhére az nem állapítható meg, hogy tudta a pénz bűnös eredetét. A fellebbviteli főügyészség által hivatkozott másik eljárás, amelyben megszüntető határozatot hozott a hatóság, valóban gyanússá teszi a körülményeket, azonban kétséget kizáróan ebből nem lehet következtetést levonni arra, hogy a vádlott tudta, hogy ez a pénz bűncselekmény elkövetéséből származik. A bűnös úton szerzett pénz leplezése sem állapítható meg az ítélet tábla álláspontja szerint. Csupán az, hogy a tévedésből hozzá került összeg felett rendelkezési jogot szerzett és a visszaautalásáról nem rendelkezett, hanem mint talált összeget, azt rögtön felvette a Kft. számlájáról részben euro-ban, illetőleg a devizaszámláról átvezetésre került a forint számlára az összegek egy része, melyeket forintban vett fel. Mindebből következően egyetértett a védői okfejtéssel az ítélet tábla abban, hogy hiányzik az a logikai láncolat, amelyből kétséget kizáróan arra lehet következtetni, hogy a vádlott tudta, hogy az általa képviselt Kft. számláján megjelent pénz bűncselekmény elkövetéséből származik. Erre nézve kétséget kizáró bizonyíték nincsen, így azt a vádlott terhére értékelni nem lehet. Amit a terhére értékelni lehet az az, hogy a 1. Kft. számláján megjelent pénz azon részét - amelyet az OTP Bank Zrt inkasszó végett nem vont el - felvette a számláról, és nem adta vissza.

Mindezek miatt az ítélet tábla az ítélet 4. oldal 2. bekezdés 3. sorában rögzített azon megállapítást, mely szerint „tudva azt, hogy ez az összeg bűncselekményből származik” az iratok tartalma és ténybeli következtetés útján a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltakra figyelemmel mellőzi.

Ezen túlmenően a tényállás a Be. 592. § (1) bekezdés a)-b) és (2) bekezdés a)-d) pontjaiban írt megalapozatlansági hibáktól, hiányosságoktól mentes, az csak kis mértékben szorul további kiegészítésre és pontosításra, melyet a másodfokú bíróság az iratok tartalma alapján a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja értelmében az alábbi módon eszközölt.

A törvényszék ítélete 3. oldalának 4. bekezdése, a vádlott előéleti adatai után az ítéletábra feltünteti, hogy a vádlott *Ukrajnában 1985. március 19. és 1994. április 25. között 3 alkalommal került elítélésre (nyomozati iratok: 113. oldal).*

A törvényszék ítélete 3. oldalának II. részét annak 1. bekezdését megelőzően az ítéletábra azzal egészíti ki, hogy a **1. Kft. Cg.... cégjegyzékszám**on 2014.január 02. napján került a cégjegyzékbe bejegyzésre, azt **D.D. 3.000.000 Ft** törzstőkével alapította, a gazdasági társaság önálló képviseletre jogosult ügyvezetője 2015. szeptember 8.napjától vádlott neve vádlott (nyomozati iratok 555-573.oldal).

A törvényszék ítélete 3. oldalának II. része eredeti 2. bekezdését az ítéletábra azzal egészíti ki, hogy az ott megjelölt OTP Zrt-nél vezetett számla *devizaszámla*.

A törvényszék ítélete 4. oldalának 2. bekezdését az ítéletábra azzal egészíti ki, hogy a 11763402-316990889 számú devizaszámláról az OTP Bank Zrt. 2015. december 17. napján központilag átvett 5.677,24 EUR-t, azaz 1.774.137.-Ft-ot a **1. Kft. ... számú forint számlájára a hatósági inkasszók fedezetének biztosítására** (nyomozati iratok 405.-407. oldal).

A törvényszék ítélete 4. oldalának 3. bekezdése 1-2. sorát az ítéletábra azzal pontosítja , hogy 2015. december 18. napján a ... számú devizaszámláról a vádlott megbízása alapján a ... számú forint számlára átvett 6.419, 72 euro 2.000.000.-Ft, a 2015. december 21. napján ... számú devizaszámláról vádlott neve vádlott megbízása alapján a ... számú forint számlára átvett 14.400 euro 4.480.128.-Ft összegben került jóváírásra a forint számlán (nyomozati iratok 405-407. oldal).

A fentiek szerint történt pontosítással az ítéleti tényállás immár teljes mértékben megalapozottá vált, amely mentes a Be. 593. §-ban írt hiányosságoktól. A tényállás a bizonyítás anyagának megfelelő, ilyen módon az ítéletábra a Be. 593. § (3) bekezdése szerint a pontosított és kiegészített tényállás alapján bírálta felül az elsőfokú ítéletet, mely tényállás azonos bizonyítékok mellett a fellebbezési eljárásban - a felülmérlegelési tilalom folytán - nem támadható és írható felül, az a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból okszerű következtetést vont le a vádlott bűnösségére, de a terhére megállapított bűncselekményt nem törvényesen minősítette.

A Btk. 399. § (2) bekezdés a) pontjában leírt pénzmosás büntetett az követi el, aki más által elkövetett büntetendő cselekményből származó dolgot magának vagy harmadik személynek megszerzi, megőrzi, kezeli, használja vagy felhasználja, azon vagy az ellenértékén más anyagi javakat szerez, ha a dolog eredetét az elkövetés időpontjában ismerte.

Ez a más személy büntetendő cselekményéhez járuló pénzmosási alakzat elkövetési magatartásai közgazdasági értelemben vagyontárszformációt nem eredményeznek. A megszerzés saját maga vagy harmadik személy részére történhet, a bűncselekmény szándékosan valósítható meg, és a dolog eredetére mint objektív tényállási elemre kiterjedő tudat azt jelenti, hogy az elkövető tisztában van a dolog és valamely más bűncselekmény közötti viszonytal, de nem szükséges, hogy a másik büntetendő cselekmény pontos részleteivel (ki volt az elkövető, mit is csinált pontosan) is tisztában legyen.

Ez az alakzat nem célzatos bűncselekmény, azaz az elkövetőnek nem célja az eredet elleplezése, az elkövető tudata csupán arra terjed ki, hogy a dolog bűncselekményből származik, s ennek ismeretében (ebbe belenyugodva) fejt ki az elkövetési magatartásokat.

A Btk. 378. § (1) bekezdés b) pontja szerint jogtalan elsajátítás vétségét követi el, aki a véletlenül vagy tévedésből hozzá került idegen dolgot eltulajdonítja, vagy nyolc napon belül nem adja vissza.

A jogtalan elsajátítás elkövetési tárgya az idegen, ingó és értékkel bíró dolog amely tévedésből került az elkövetőhöz. Tévedésből kerül az elkövetőhöz a dolog, amikor a birtokcsere ugyan valamelyik fél tudatos magatartása folytán jön létre, de mind az átadó, mind az átvevő tévedésben van az uralomváltozás idején. Az eltulajdonításban testet öltő bűncselekmény az elkövetési magatartás tanúsításával befejezett. Az eltulajdonításban megnyilvánuló elkövetési magatartás tevékenységgel, az át nem adás, illetve a vissza nem adás mulasztással valósítható meg.

Egységes a bírói gyakorlat e körben, hogy a rossz bankszámlára utalt pénz jogtalan elsajátítás tárgya lehet. A jogtalan elsajátítás bűncselekményét követi el, aki a gazdasági társaság pénzgazdálkodásért felelős kereskedelmi vezetőjeként felismerte ugyan, hogy a pénzösszeg téves átutalás alapján érkezett a gazdasági társasághoz, ám ennek ellenére annak visszautalásáról nem, hanem más célra történő felhasználásáról rendelkezett (BH2011. 333).

Jogtalan elsajátítás vétségét valósítja meg, aki a bankszámlájára tévedésből átutalt összeget a jogosult felszólítása ellenére nem hajlandó visszafizetni, hanem azt korábban nem jelzett és a jogosult által el nem ismert követelése beszámítására kívánja fordítani (BH2011. 128.)

A bíróság által megállapított tényállásból leírtak szerint bizonyítottan nem a vádlott magatartása folytán és nem is úgy került a kínai **2. Ltd.** által átutalt összeg a **1. Kft.** számlájára, hogy a vádlott tudott volna arról, hogy a pénz bűncselekmény elkövetéséből származik. Az azonban megállapítható volt az eljárás során, hogy a sértett tévedésen alapuló magatartása folytán került a teljes 59.594,2 euro, azaz 17.406.274 forintos összeg átutalásra a **1. Kft** számlájára. Az elsőfokú bíróság által felsorolt körülményekből az ügyvezetőként eljáró, a vádlottnak azt tudnia kellett - ahogy azt az elsőfokú bíróság meg is állapította - hogy sem az utalást indító **2.. Ltd**-vel, céggel, sem a jogosult **3. Ltd**-vel gazdasági kapcsolatban a **1. Kft.** A tévedés tényét ekként felismerte a vádlott és a visszautalás helyett a cég javára rendelkezett a pénz továbbutalásáról annak jogtalan eltulajdonítása érdekében. Magatartását e körben egyenes szándék vezérelte.

Így tényállásszerű a vádlott azon cselekvősége, miszerint a **1. Kft.** bankszámlájára **2.. Ltd**-től befolyt összeget a **1. Kft.** forint számlájára átutalta, onnan pedig további készpénzes pénzfelvételeket eszközölt. A vádlott tehát saját maga rendelkezve a pénzösszeg részeivel, jogtalanul eltulajdonította azt, vagyis a jogtalan elsajátítás elkövetési magatartást megvalósította.

Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság által alkalmazott minősítést az ítéletábra megváltoztatta, a vádlott által elkövetett bűncselekményt jogtalan elsajátítás vétségének minősítette a Btk. 378. § (1) bekezdés b.) pont szerint.

Az elsőfokú bíróság maradéktalanul feltárta a büntetéskiszabás körében irányadó súlyosító és enyhítő körülményeket.

A vádlott terhére rótt jogtalan elsajátítás vétségét egy évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni a törvény. Figyelemmel a vádlott büntetett előéletére, az egyéb büntetéskiszabási körülményekre, valamint arra, hogy korábban pénzbüntetés és felfüggesztett szabadságvesztés büntetés került vele szemben kiszabásra, mely kellő visszatartó hatással nem volt a vádlottra, az ítéletábra álláspontja szerint a büntetési célok a vádlott vonatkozásában csak végrehajtandó szabadságvesztés büntetéssel érhetőek el. Ennek tartamát, figyelemmel a minősítés megváltoztatásából eredő büntetési tételkeret csökkenésére, a súlyosító körülmények számára és

nyomatékára, a bűncselekmény konkrét tárgyi súlyára, a bűnösség fokára, az elkövető társadalomra veszélyességére a középértéket meghaladó mértékben állapította meg az ítélet, 10 hónap szabadságvesztés büntetésben, melynek végrehajtási fokozata a Btk. 37. § (1) bekezdésére figyelemmel fogház. Ez a büntetés arányos, megfelel a büntetéskiszabási körülményeknek és alkalmas a büntetési célok elérésére.

Az elsőfokú bíróság által hivatkozott jogi indoklás egyebekben helyénvaló, azt csak a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. tv hivatkozott rendelkezéseinek a törvényszék ítéletének meghozatala óta, 2018. július 1. napjától hatályba lépett büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény rendelkezései megjelölése szerint kellett átvezetni.

Ennek megfelelően az ítélet jogi indoklását az új jogszabály alkalmazása miatt szükséges javítani akként, hogy a bíróság a bűnügyi költségről pedig a Be. 574. § (1)-(4) bekezdései alapján rendelkezett.

A járulékos kérdések körében hozott döntések is megfelelnek az eljárási szabályoknak azonban nem teljes körűek, mivel az elsőfokú bíróság a törvény kötelező rendelkezése ellenére nem alkalmazott vagyoneklobzás intézkedést a vádlottal szemben.

A Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja alapján vagyoneklobzást kell elrendelni arra a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyont, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett.

A megállapított tényállás szerint a vádlott az általa képviselt 1. Kf. számlájára érkezett 59.594, 2 USD-nek megfelelő 17.406.274.-Ft-ból a hatósági inkasszók fedezetének biztosítására 1.774.137.-Ft az OTP által átvezetett összesen felüli 15.632.137 Ft-ot készpénzben a bankszámláról felvette.

Azt megállapítani kétséget kizáróan nem lehetett - ahogy erre az elsőfokú bíróság is hivatkozott - , hogy vádlott neve vádlott ezt a pénzt ténylegesen mire fordította. Többféle verziót mondott a nyomozás és a tárgyalás során is, az azonban kétségtelen tény, hogy nem a cég működésére fordította, mivel a cég bevételei között nem is szerepelt az összeg. Így ezzel az összeggel a vádlott bűnös módon gazdagodott.

Mindezekre figyelemmel az ítélet, a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja alapján - a Btk. 75. § (1) bekezdésre figyelemmel pénzügyben kifejezve - vagyoneklobzást rendelt el a 1. Kft. számláján megjelenő 17.406.274.-Ft-ból a hatósági inkasszók fedezetének biztosítására az OTP által átvezetett 1.774.137.-Ft összesen felüli, a vádlott által felvett 15.632.137.-Ft-ra.

A fentiek szerint az ítélet, a Tatabányai Törvényszék 2018. április 5. napján kihirdetett 8.B.239/2017/26. számú ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdés alapján a minősítés és a joghátrány tekintetében megváltoztatta, míg egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdés szerint alapján - annak megállapításával, hogy a vádlott lakhelye az elsőfokú ítéletben tartózkodási helyként megjelölt cím, az ott megjelölt igazolványszám pedig a vádlott tartózkodási engedélyének száma - helybenhagyta.

ör, 2018. szeptember 26.

Dr. Széplaki László sk.
a tanács elnöke

Szalai dr. Joánovits Krisztina sk.
előadó bíró

Dr. Vajda Edit sk.
bíró

Z á r a d é k :

A Győri Ítéltábla ezen ítélete és az abban foglalt változtatásokkal a Tatabányai Törvényszék 8.B.239/2017/26. számú ítélete a mai napon 2018. szeptember 26. napján jogerős.

Győr, 2018. szeptember 26.

Dr. Széplaki László sk.
a tanács elnöke